

Я і МОЄ СПРАВЖНЯ

Люблю тебе зараз, не таємно, напоказ
Не після і не до, в твоїх променях згоряю
Навзрид чи сміючись, але я люблю зараз
А в минулому – не хочу, а в майбутньому – не знаю.

Володимир Висоцький

ПРОЩЕ МЕНЕ, КОХАННЯ...

Я знав, що буде так – доб'є хвороб згряя;
Розплатою буде хрест на довідці-бюлетні.
Я знав, що буде так, але гадав, що не скоро.
Що тільки не зараз, коли прийшов до тебе.

Вибач мені, Любов, твій світ я мало знаю
Я частину всього долі четверту пройшов,
Мені багато не встигнути, але раз я вмираю,
То тільки не зараз, коли тебе знайшов!

Я життя прошив голкою смертельного уколу
Винних не шукаю – я сам убив себе.
Мені мабуть, потрібна суворого життя школа,
Але тільки не зараз, коли я полюбив!

Я пам'ятаю, що відповідь із нас запитає у небі Отче,
Йому шепочу, що все колишнє відмолю.
Я готовий прийняти і навіть смерті ночі,
Але тільки не зараз, коли тебе кохаю!

Ці вірші Ольга написала, коли прочитала один лист.

Я прошу у вас дозволу на життя та кохання

Мені чомусь весь час здавалося, що я житиму вічно. У світі наркоти на моїх очах живцем згнивали люди, помирали від передозу друзі... Але це було не зі мною. Зараз мені лишилося жити не більше п'яти місяців. П'ять місяців... А ще стільки треба встигнути: закінчити технікум, з'їздити на канікули до бабусі..., а головне треба встигнути полюбити! Раніше я не поспішав. Раніше я взагалі не знав, що крім «білого» у світі є ще щось, що треба встигнути спробувати. Спробувати сонце та повітря, спробувати дружбу та любов – спробувати життя! Наркотик – егоїст. Він вимагає повну увагу, він забирає все, що в тебе є. І коли вже все віддано: гроші, здоров'я, свобода – тоді він забирає твоє життя! А я хочу жити! Жити для того, щоб сподіватися на порятунок, жити для того, щоб вірити, жити для того, щоб любити! Раніше я не замислювався, для чого мені потрібне життя. День за днем я проколював її. Я знав, що повернути печінку, що напіврозсипалася, хворі нирки і пропалені легені буде неможливо. Але мене, як і всякого наркомана, напружували думки про завтрашній день, який без наркоти уявлявся порожнім безглуздом і мертвим. Я знав...

І ось тепер, коли в моє проколоте, напівмертве життя прийшла Любов – мені нікуди її впустити. Але я все-таки любитиму, нехай трохи, нехай вицвілим і зморщеним, як повітряна кулька, серцем, але я любитиму! Думав, що вже не здатний на таке, що не вистачить сил, що єдине моє кохання – це голка. Але, як я зараз зрозумів, я можу кохати

людину! І тепер я сподіваюся на кожну мить, і намагаюся щохвилини дня прожити з користю для когось.

Кохання увійшло в моє серце

Кохання увійшло в моє серце несподівано. Мені раптом стало так добре, але я не знав, що таке. Але потім зрозумів – я вперше полюбив. І сидячи тоді на лавці, на Східній вулиці, я сказав Валентині: «Ось сидить дівчина, яку я люблю!».

Невдовзі три місяці, як я не колюся... За ці місяці тверезого життя я дізнався, що таке Людський Світ. Він не можна порівняти зі світом наркоти, де всі один одного «кидають за дозу» і кожен готовий піти на будь-який злочин за грам білого. І коли я, повернувши гаманець якійсь старенькій, втрачений нею в товкучці базарних черг, почув: «Дякую, синку! Дай Бог тобі здоров'я!», то губи мої якось дивно затремтіли, і я згадав свою стареньку бабусю, у якої я востаннє нахабно забрав з дому залишки пенсії та золоту обручку, подаровану дідом у день їхнього весілля. І зараз у всіх, кого я обманював і мучив 5 років, я прошу дозволу на життя та кохання.

Заздріть їм, люди!

Ну а кохання? Та сама, яка «золоте свічення крові»? Я стверджую, що вона часом з'являлася серед нас. Скільки б не заперечували можливість чистого кохання на Колимі, а кохання було. Поселялася іноді в наших бараках, зганьблена, осквернена, захоплена брудними лапами, не впізнана оточуючими, але, по суті, вона, все одно ВОНА, те саме кохання, яке «вітерець у кущах шипшини».

Кохання поселялося в наших бараках, зганьблене, осквернене, захоплене брудними лапами, не впізнане оточуючими...
--

Ось, наприклад, одна з її таємничих появ.

...Повірка. Після перерахунку готівкового складу нам читають наказ начальниці табору. Миготять формули: «П'ять діб карцеру з виведенням на роботу», «П'ять діб карцеру без виведення на роботу...»

І, нарешті, ми чуємо пункт наказу, який викликає сміх навіть у наших лавах, серед людей, які принижено слухають із завмиранням серця, кому з них не дано на сьогоднішню ніч блаженство барочних нар, для кого ця ніч обернеться смердючими, мерзкими дошками карцера.

«За зв'язок зека з зечкою, - читає черговий вохровець, - висловився в простому коні терміном дві години... п'ять діб без виведення...»

Пізніше цей вислів «зв'язок зека з зечкою, що виразився в простому коні», стане ходовим слівцем у нашому таборі. Але зараз сміх швидко стихає, гасне, змінюючись жахом. Зникли вони тепер...

ВІН – у минулому актор, мейєрхольдівець, ВОНА – балерина. Їхні колишні професії створили їм на якийсь час привілейоване становище в таборі. У Магадані вони були включені до складу так званої культбригади. Цей фортечний театр, що постачав видовища начальству, що нудьгував у глушині, і годував своїх ув'язнених акторів і під різними приводами давав їм відносну свободу безконвойного ходіння.

Ім вдається зустрічатися поза табором. Щастя! Щастя особливо гостре, можливо, від свідомості його хиткості та щохвилиної вразливості. Воно – щастя – триває рівно п'ять місяців. Воно – щастя – триває рівно п'ять місяців. Щастя особливо гостре, можливо від свідомості його хиткості та щохвилиної вразливості... Потім виявляється її вагітність. А для тих, хто завагітнів у таборі, – шлях вторований: етап до Ельгену, ближче до мам, до деткомбінату.

Розлука. Штрафниця-мамка отримує тепер чуні та бушлат третього терміну замість балетних туфель. Маленький син помирає у деткомбінаті, не доживши до півроку.

Для того, щоб зустрітися з НЕЮ, він симулює втрату голосу. Грати на сцені ВІН більше «не може», і знайомий нарядник, обізвавши його ослон, все-таки «влаштовує» його в етап на «Бурхалу», копальня, розташована неподалік Ельгена.

Тепер, замість привільного життя актора фортечного театру, він добровільно переносить усі страхіння смертоносної «Бурхали». «Колює» у вибої. Хворіє, «доходить». Через деякий час йому вдається потрапити в тайгову культбригаду Севлага, яка час від часу приїжджає до нас в Ельген і тішить естрадним репертуаром ельгенське начальство, що

гине від зеленої нудьги. У задні ряди допускаються у вигляді заохочення та зеки з «придурків» та ударників виробництва.

Зустрілися! Зустрілися! Задиhaючись від пекучого горя і від щастя, ВОНА стоїть поруч із НИМ за лаштунками ельгенського табірнього клубу. Постаріла у свої двадцять шість, виснажена, некрасива, єдина, нарешті знову набула.

Задиhaючись, вона повторює все одне й те саме: як схожий був на НЬОГО маленький синок, навіть нігтики на пальчиках точнісінько татові. І як маленького в три дні скрутила токсична диспепсія, бо в неї молоко зовсім зникло, і малюк був чистий штучник. ВОНА все говорить і каже, а ВІН все цілує її руки з не відмиваними, обламаними нігтями і благає її заспокоїтись, бо в них будуть ще діти. І він суне їй у кишені бушлату шматки зекономленого хліба та шматочки пиляного цукру, виваленого в махорці.

ВОНА все говорить і каже, а ВІН все цілує її руки.

У НЬОГО великі зв'язки у впливових колах «дурень». ЇМУ вдається прилаштувати її на «блатну» за ельгенськими поняттями робітку – возником на конбазу. Це майже щастя. Адже без конвою! ВОНА стала одужувати. Знову подобришала. Записки від НЬОГО отримує регулярно. І на що сподіваються? В обох по десятці та по п'яти – поразки. Хіба треба обов'язково сподіватися? Перечитає записку сто разів і сміється від щастя.

Хіба треба обов'язково сподіватися?

Чому ж раптом «п'ять діб без виводу»? Виявляється, ВІН за допомогою якихось знайомих табірних чинів, що опікуються мистецтвом, зумів отримати фіктивне відрядження в Ельген і підстеріг ЕЕ з її конячком біля Вовчка, за чотири кілометри від зони. І, звичайно ж, вони прив'язали до дерева цього конячку, кривоного низькорослу якутку. А якась тварюка засікла їх і настукала начальству. Ось і вийшла подія, що карається карцером: «зв'язок зека з зечкою, що виразилася в простому коні терміном дві години».

Перевірка закінчена. Зараз з'явиться конвоїр, щоб вести покараних у карцер.

- Тільки б ЙОГО не зачепили, - каже ВОНА, натягуючи на себе лахміття в передбаченні вогкої вогкості карцера, - аби не ЙОГО! Адже у нього після копальні хронічний плеврит.

«Тільки б ЙОГО не зачепили» - каже ВОНА.

- Де вона? Ось записка!

Катя Румянцева, безконвойна, возить воду бичком. Молодчина: зуміла пронести записку через вахту!

Перечитає записку сто разів – і сміється з щастя!

- Слава Богу! Все в порядку! – радісно вигукує ВОНА, пробігаючи записку. – Завтра та післязавтра у них виступ для ягідницького начальства. Тому в карцер його не беруть, тільки догану оголосили... Потрібна вона їм! А я що... Я витримаю...

І ВОНА перша з усіх карцерних іде до дверей барака, прямуючи на п'ять діб у пекло своєю витонченою ходою балерини.

Заздрить їм, люди!

Заздрить їм, люди!

значить, жити насправді без гріха

Для нас теперішнє має бути точкою опори, минуле як фундамент, до якого ми тепер можемо змінити своє ставлення. Переживати свої почуття ми можемо лише теперішньому, т.к. сьогодення реальне. Спробуй написати, що ти з себе уявляєш у теперішньому. Жити сьогоденням може лише той, хто звільнився від тяжкості гріха минулого, інакше жити в сьогоденні неможливо. Злочинець, наприклад, не може жити сьогоденням, його скидають у минуле його гріхи. Жити сьогоднішнім днем означає жити на сьогодні без гріха. І жити і любити треба зараз і наше спасіння, воно вже тут і тепер, воно вже є у нас тут на землі, хто чекає на нього тільки «там», хіба радіє життю? Хіба радіє та веселитися?

Люблю тебе тепер без плям, без втрат
Мій вік стоїть зараз – я вен не переріжу!
Під час продовження тепер –
Я минулим не дихаю і майбутнім не брежу.

Твір, а може, правда життя

«Після п'ятої чарки я бачу на дні мудрість
життя наша в самій глибині».

Всі непитущі дурні! Вони не розуміють мудрості життя. Кажуть, що я алкаш, все пропиваю та прокурюю. А що ви непитущі розумієте в екології. Давай підрахуємо, скільки коштує 1 кг ковбаси та скільки пляшка «Паленки». Ідемо далі, ти ковбасу свою один за день жерти, цап смердючий, а мені 4 міхура на два дні вистачить. Ще й кореша пригощу, ну коротше за хліб, та пару пачок цигарок. А тобі до ковбаси, скажеш, картоплі, локшинки непогано б. А без хліба ти гад і ковбасу жерти не будеш. А мені що, викушав і баеньки, менше закуски – більше кайфу! Ні, не розумію я непитущів. Накотиш, і жити добре, і життя хороше. Бувають, звісно, й у нас проблеми. Якщо вранці гроші є ще нічого, а ні, проблема. Недаремно співається «мої думки, мої скакуни» – це про нас. У цього зайняв, цьому повинен, той жмот не дасть гроші. У Васьки получка за 3 дні, Паша пенсію пропив, Валентина – не отримала. Еврика – у мене під диваном 15 чебурашок і у Володьки, мабуть, є, на «Аромат» насбиваємо. А кажуть, не думаємо. Та я всі свої проблеми до обіду вирішую, голова шурупить. Щось у непитущих, вони свої часом і за рік вирішити не можуть. Гаразд, можна закурити - "сигарета, сигарета ти одна про це знаєш" або "давай закуримо по одній, давай закуримо мій товариш" Во! Пісні ж які, а в тебе? Давай більше не питимемо, давайте кинемо все курити. Так, жодна сама паршива газетянка твої верші не надрукує, а якщо заспіваєш, тебе в лазні тазиками закидають, у мочалку загорнуть і у віконце викинуть. Зрозумів? Баранів. І взагалі, не маю часу зараз щось тобі доводити, а то б я ціле зібрання творів накатало. Хоча ти все одно, мабуть, не зрозумієш. Ну все, треба спати, бо завтра на роботу, а потім у клуб.

Анатолій Якович

Відмовлятися від алкогольної отрути треба в теперішньому

Отже, не дбайте про завтрашній день.

Ісус Христос, Мт. 6,34

Я, Рогов Александр, обіцяю
іти на курси. Обіцяю
сам тов. Дружинин не буде
мнѣ до 23 мая 1991 года
Рогов

Найстрашніше, коли ти знаєш, що буде з людиною, але нічого зробити не можеш. Схилимо голови перед полеглими. Ця розписка Рогова Сашка, яку він дав мені. Сашко був бригадиром нашої халтурної бригади. Коли я сам пройшов курси, 2 3 травня 1989 року у Соловйова Бориса Олександровича, то за кожної нашої зустрічі я переконував його піти на заняття (Саша був на примусовому лікуванні і знову запив). І він, знаючи, що я йому обов'язково про це говоритиму, став, як тільки я потраплю в його поле зору, ухилятися від мене. І ось одного разу я його «притиснув», і він благав: «Давай я тобі напишу розписку, що піду на курси, якщо ти не питимеш 2 роки». Занадто багато він загадав уперед, а треба б не майбутнє дивитися, а відмовлятися від алкогольної отрути в теперішньому. Сашко не дожив до цієї дати чотири місяці, він поїхав до себе на дачу, випив і серце зупинилося. Зараз можна по-різному говорити, чому пішов із життя такий чудовий хлопець. Але, безперечно, одне, якби він не пив, то був би зараз живий. Вибач мені Сашко...

Вибачте мені брати, що, можливо, не з усією повнотою віддаю себе вашому звільненню. Вибачте мене за те, що не до щирого серця я зумів достукатися, та й чи в силах це людських, дістатися до схованок кожної душі.

Моя допомога новачкові

"Яка допомога? - Скажеш ти - Для цього потрібні великі знання, а я звичайний алкоголік. Хіба я зможу це зробити?"

ПРИТЧА ВЧЕНИЙ І ПОГОНЩИК ВЕРБЛЮДІВ

У каравані, що йшов пустелею, був один дуже вчений проповідник. Він був такий розумний, що йому знадобилося сімдесят верблюдів, щоб навантажити на них важкі ящики, в яких не було нічого, крім книг вченого про мудрість минулих і теперішніх часів. Вся ця купа книг була лише мізерною краплею того знання, яке проповідник ніс у своїй голові.

Разом із караваном йшов бідний погонич верблюдів. Про нього було відомо, що він вірив у те, що прийшов останній пророк. Одного дня проповідник звелів покликати погонича верблюдів і сказав йому: «Ти знаєш, як я відомий серед учених людей нашої країни і всього світу. Ось сімдесят верблюдів, які везуть на собі лише мізерну частину моїх знань. Як це може бути, що ти, простий погонич верблюдів у рваному одязі, ти, який навіть не збагнув найпростіше мистецтво письма та читання і не навчався в школі, не кажучи вже про академію, як ти наважуєшся вірити в те, що прийшов останній пророк?»

Погонич верблюдів, що скромно стояв перед шляхетним паном, вклонився ввічливо і сказав: «Мій пане! Я ніколи не наважився б постати перед тобою і звернутися до тебе з моєю убогою промовою. Але ти сам запитав мене. Тому я наважусь висловити те, що думаю, і підтвердити це одним скромним прикладом. Пане! Ти маєш чудові коштовності знань, які я міг би порівняти з найпрекраснішими перлинами моря. Ці перлини такі

дорогі, що їх потрібно зберігати тільки в майстерно прикрашеному скриньці, загорнутими в м'який оксамит. Мої ж знання схожі на прості камені, на які ми наступаємо ногою, коли йдемо пустелею. Уяви собі, що сходить сонце. Воно посилає нам свої промені. Пане, відповідай мені: хто приймає на себе сонячне проміння і відбиває їхнє сяйво? Твої дорогоцінні перлини, загорнуті в оксамит і захищені в скриньку, ніби в тюрму, або мої бідні камені на краю дороги?»

Помилкове переконання № 15

На Кавказі в горах живуть люди, які століттями п'ють гарне виноградне вино і доживають до 100 років.

Помилкове переконання № 16

У мого знайомого є друг, у одного є дружина, дружина має діда, якому 90 років, і він п'є щодня по пляшці горілки.

Вплив тютюнової реклами

Коли тютюнові компанії продають цигарки, вони продають дві речі. По-перше, це власне фізичний продукт, головною складовою якого є нікотин. По-друге, це «імідж», невловима характеристика стилю життя, що створюється маркетингом.

Дуже небагато людей у віці 13-19 років починають курити заради тих фізичних властивостей і якостей, які мають сигарети. Більшість, навпаки, приваблює імідж куріння. Щодо іміджу сигарет можна назвати п'ять основних показників: витонченість, тонкість, соціальне визнання, сексуальна привабливість і статус. Маркетинг надає цигаркам помилкову «індивідуальність». Imperial Tobacco пояснює, що атрибути іміджу «визначаються дизайном продукту та упаковки, а також асоціативним зв'язком тієї чи іншої марки сигарет із тією чи іншою рекламною компанією чи спортивними чи культурними заходами». Як стверджує Imperial Tobacco, для задоволення потреб покупців імідж марки сигарет "може бути не менш важливим, ніж їх фізичні характеристики".

Різні марки сигарет можуть мати практично однакові фізичні властивості, проте маркетинг дає їм власне життя і робить привабливими для різних верств населення. Ось уривок із доповіді "сестринської" компанії Imperial Tobacco Souza Cruz, що діє у Бразилії:

«Якщо дизайном цигарок займається талановита людина, він зробить їх мужніми в руках чоловіків та жіночними в руках жінок. У колі витончених людей сигарета виглядатиме витонченою; у грубій обстановці вона виглядатиме грубовато. Для молоді вона буде символом свободи; для людей похилого віку - символом спокою, ... другом, союзником, якщо необхідно діяти, і ненав'язливим компаньйоном, якщо треба спокійно подумати».

Неважко зрозуміти, чому групи здоров'я так активно протидіють рекламі тютюну. Спроби уявити, що викликає наркотичну залежність, канцерогенний і смертельно небезпечний продукт як невинну і навіть корисну річ, просто несумісні з відповідальним ставленням до громадського здоров'я. Просування тютюну – це приблизно те саме, що вмовляти людей купувати шурів під час епідемії чуми.

Реклама – тютюну може по-різному сприяти зростанню його споживання.

Реклама - може спонукати некурців почати курити, причому, можливо, раніше, ніж вони це зробили б без реклами.

Реклама – може спонукати, що кинули палити, почати знову, або ж утримуватися від куріння протягом коротших проміжків часу.

Реклама – може спонукати споживачів отримувати свою дозу нікотину саме з тютюнових продуктів, а не з альтернативних нікотиновмісних виробів, таких як ніотинова жувальна гумка або ніотиновий пластир.

Реклама – може сприяти збільшенню числа сигарет, що щодня викурюються, або завадити людині кинути палити, або відкласти відмову від куріння. Водночас реклама забезпечує підвищення соціальної прийнятності (куріння).

Реклама – може стимулювати цінову конкуренцію, що веде до зниження цін і, відповідно, зростання збуту.

Реклама – може переконати споживачів перейти на дешевший продукт, замість того, щоб взагалі кинути курити чи курити менше.

Реклама може купити мовчання, оскільки рекламодавці впливають утримання засобів. Відомі численні випадки, коли статті про куріння та здоров'я не публікувалися або редагувалися так, щоб не образити тютюнових рекламодавців. У результаті громадськість не має повної інформації, необхідної для ухвалення продуманих та відповідальних рішень щодо куріння. У результаті американського дослідження, проведеного в 1959-69 гг. і потім у 1973-86 рр., з'ясувалося, що в журналах, які не публікують реклами тютюну, статті про куріння та здоров'я з'являлися на 43% частіше, ніж у тих, де така реклама публікувалася. А у жіночих журналах різниця становила вже 234%. Нижче проводиться уривок із газети Ottawa Citizen за 1979 р., який показує, як тютюнова галузь може покарати ЗМІ, які намагаються протидіяти курінню:

«Imperial Tobacco Ltd. Відкликала раніше зроблений (газеті) Ottawa Citizen замовлення на розміщення реклами у червні та липні, після того, як наша газета 9 червня розпочала активну кампанію по боротьбі з курінням... Віце-президент Imperial Tobacco з маркетингу Ентоні Калхок (Anthony Kalhok) повідомив у вівторок телефоном з Монреалю, що він «здивований», що відділ збуту Ottawa Citizen не зв'язався з його департаментом, «не повідомив, що ви збираєтеся розпочинати таку компанію, і не поцікавився, чи ми згодні в такій ситуації публікувати у вас нашу рекламу. Деякі газети роблять саме так, і мені дивно, що ніхто заздалегідь не попередив про те, що ви плануєте публікацію таких статей».

Калхок відмовився пояснити, чим викликано рішення компанії. «Ми ж не просимо вас пояснювати напрям ваших редакційних статей, так що не бачу, з якого дива ми повинні відповідати на ваші запитання. У нас немає договору, за яким ми зобов'язані друкувати свою рекламу одночасно у всіх газетах якогось міста, або у всіх містах Канади одночасно».

У номері журналу Chatelaine за жовтень 1984 р. було опубліковано нарис про рак, статтю про куріння, і жодної тютюнової реклами. Журнал заздалегідь попередив рекламодавців, і жодна тютюнова компанія не розмістила в ньому своєї реклами, хоча раніше такі оголошення друкувалися в цьому журналі регулярно.

Вплив рекламодавців – проблема нова. Ось що розповів депутат Бікердаєк під час дебатів у Палаті громад про заборону цигарок, що проходили 1903 р.:

«Досі багато газет часто публікували редакційні статті на підтримку руху проти цигарок. Але тепер я помічаю, що в деяких з них з'являються великі статті, в яких стверджується, ніби сигарети насправді абсолютно нешкідливі, навіть поживні і корисні для здоров'я. Звичайно, ніде немає натяку на те, що ці статті – реклама, що за їхню публікацію було заплачено – найімовірніше, кимось, хто має інтереси у тютюновій компанії. Коли одного редактора запитали про це, він відповів: «Річ у тому, що за такі статті платять краще, ніж за публікацію звичайної реклами».

Запитання до щоденника № 30

*Для працюючих з проблеми алкоголізму та їх близьких
(Заповнюється перед сном)*

1. Ім'я, дата, час заповнення щоденника.
2. Яке зараз моє справжнє?
3. Що для мене найголовніше в теперішньому – тверезість чи кохання?

4. Що я думаю про твір Анатолія Яковича «Твір, а може, правда життя»?
5. Що я думаю про хибне переконання №15 та №16?
6. Що мені найбільше запам'яталося у прочитаному щоденнику №30?
7. Що я думаю про рекламу цигарок?
8. На який час я вирішив відмовитися від алкогольної отрути?
9. За який поганий вчинок, який я зробив у минулому, мені соромно досі?
10. Домашнє завдання. Дай прочитати щоденник №30 своїй дружині/чоловікові, дитині, батькові, матері. Скажи, що в тебе таке завдання, і запитай у них: Що їм найбільше запам'яталося в цьому щоденнику? Відповідь запиши до щоденника.
11. Радість, якою я хочу поділитися у щоденнику.
12. Напиши власні формули настрою.

Запитання до щоденника № 30

Для працюючих з проблеми куріння

(Заповнюється перед сном)

1. Ім'я, дата, час заповнення щоденника.
2. Що я думаю про рекламу тютюнових компаній?
3. Яка з цих реклам на мене діяла найбільше і заважала мені прийняти рішення відмовитися від тютюнової отрути?
4. Чому тютюнові компанії витрачають величезні гроші на рекламу?
5. Яке зараз моє справжнє?
6. Чи є у моєму справжньому кохання? Чи заважає (чи заважав) тютюновий отрута цьому почуттю?
7. Моє справжнє без цигарок стало краще чи гірше?
8. Що для мене найголовніше у теперішньому?
9. У якому поганому вчинку, який я зробив у минулому, я хотів/а покаятися?
10. Що мені найбільше запам'яталося у прочитаному щоденнику №30?
11. На який час я вирішив позбавитися тютюнової отрути?
12. Напиши власні формули настрою (кількість формул визнач самостійно).

ЩІТАЧ

Ти що хочеш, начальнику, щоб я собі з підлоги термін підняв?

З розмови Гліба
Жиглова з Цеглою

АНКЕТА НАРКОМАНУ

Перед тобою звичайна анкета наркомана її заповнюють у перший день увечері. Подальше листування з Антоном може допомогти, як наркоману-новачкові, так і тим, хто вирішив їм допомагати. У листуванні не змінено жодного слова, т.к. зошит знаходиться у Антона, і він може перевірити так це чи не так.

1. Ім'я, вік, сімейний стан, склад сім'ї : **Антон, 24 роки, неодружений, мама та ст. сестра.**
2. Що тебе спонукало вколотися вперше? Твоє відчуття (доза): **Щоб не відстати від інших.**
3. Захворювання, набуті внаслідок вживання наркотиків: **Початок розпаду печінки, дистрофія.**
4. Загальний стаж вживання наркотиків? Стаж на системі (доза у чеках або вагових грамах): **5 років, на системі 4 роки, 0,5 г героїну на день.**
5. Способи перекумарювання: **2 рази лікувався у лікарні «8км» та 4 рази вдома на «суху».**
6. Поведінка при вживанні наркотиків? **З'являється енергія.**
7. Твоє ставлення до наркоманів та наркотиків, коли сам не сидів на голці?: **Презирал.**
8. Чи були у тебе спроби самостійно відмовитись від прийому наркотиків? Причини невдач?: **Були багато разів.**
9. Мотиви звернення до нас? (за власним бажанням, під тиском близьких і т.д.): **За власним бажанням.**
10. Який час ти зможеш не колотися зараз, не вдаючись до медикаментозних засобів? (Кількість годин, доби): **Не можу відповісти, т.к. я зараз на кумарі. Намагатимуся не вживати.**
11. З якої дози тебе «пре»? : **3 0,25 г героїну.**
12. Твоє самопочуття у компанії наркоманів. Як довго ти зможеш обходитися без друзів, з якими разом «варився» і коловся? **Не дружнє. Не знаю.**
13. Що позитивного ти бачиш у вживанні наркотиків? **Зменшуються болі (у печінці, зубні і т.д.)**
14. Твоя думка про негативні наслідки вживання наркотиків для тебе, твоїх батьків, близьких, суспільства ?
15. Додаткові відомості про себе, які на твою думку, можуть надати тобі ефективнішу допомогу ?

Щоденник №1

Як я вколовся вперше

Перший раз я вколовся 12 липня 1995 р. Це сталося у колі моїх добрих знайомих, з ким я проводив вільний час. І моїм близьким другом, з яким ми зарікалися не починати колотись. Мої знайомі вже знали, що таке опій. Вони до цього поколювалися, але щільно не сиділи. І ось, поки я був відсутній, ці знайомі, мої та мого друга, вмовили його вперше вколотися. Потім знайшли мене та запропонували мені. Я спершу відмовлявся, кричав на друга, що він не зміг утриматись. Ну а пацани сказали, що коли будеш з нами колотись, т.к. вони проміжками, то ти не підсядеш на голку. І я погодився вмаститися.

- Як я виконуватиму ступінь №4 – «пустеля»?
- Закриюся вдома, відключу телефон, їздитиму тільки до клубу.

Обов'язковий щоденник

1. Антон Васильович, 2 серпня 2000 р., 23.50
2. Нині, т.к. я на кумарі, важко відмовитись, бо вже мене морозить, тягне ноги, вивертає суглоби, спазми тощо.
3. В даний момент важко стримувати себе, але я намагатимуся. Сьогодні, коли з мамою ми їхали додому, я з автобуса побачив знайомих нарков, вони ширяли шофера, по-любому за героїном. Мені так хотілося вийти і поїхати з ними, але я зумів утриматись, не без допомоги мами звичайно.
4. Я вирішив вийти з цього болота, бруду, обману, пекла, тому що я зрозумів, що в цьому житті (поки колемося) немає ні поваги до ближнього, ні любові, ні взаємного доброго відношення. Наркомани – це люди, вони такі гнилі. Я не хочу бути такою. У нарков немає майбутнього. А я хочу влаштуватися на роботу, завести сім'ю, дітей та жити заради них.
5. До «трави» я належу не важливо, я не любитель накуритися, краще випити 1, 2 пляшечки пива в нормальній компанії.
6. Я курю і не збираюся кидати.
7. ГОН - у мене сьогодні оху ... ий, т.к. я 2 добу на кумарі. Думки вмазатися були, але допомогли моя мама та хлопці з клубу. Дякую їм за те, що я не вмазався.
8. Коли пишеш щоденник або спілкуєшся з наркоманами, потреба згасає. А коли лягаєш у ліжко, ти починаєш відчувати кумар і не можеш заснути, тоді виникає сплеск.
9. Я зрозумів, що т.к. я жив, я нічого не доб'юся і треба вилазити з болота.
10. Поки що я налаштований вести щоденник далі.
11. Клуб мені сподобався, нічого поганого не можу сказати.
12. Я ще не знаю, як провести цю ніч. Мені б заснути на ранок, хоча б на 1 годину. А потім дочекаюся вечора, і поїду до клубу.
13. Надалі я намагатимуся взагалі від наркотиків триматися подалі.
14. Завтра буде для мене важкий день, але треба триматися, інакше мені удачі не бачити.

Привіт Антоне! Сьогодні ви пішли каламутити. Запитання:

1. Чому ти це зробив? Ти пишеш, що немає поваги, любові до ближнього тощо. І ще совісті немає. А в совісті все й річ.
2. Чи була у твоєму житті жінка, яку ти любив?
3. Яких людей ти втратив через наркотики?
4. Чи хочеш ти кинути колотись? Спочатку дай відповідь на мої питання, далі за програмою. Успіхів. Саніч.

Коментар.

У тебе може виникнути запитання: « Чому зроблено такий маленький запис, адже треба було поставити Антону більше питань? Вся справа в тому, що Антон, як він сам пише, прийшов у перший день на кумарі і ввечері на ломках писав перший щоденник. Наступного дня він приніс щоденник, і після спецкурсу втік з наркоманом з Пермі. Надії на те, що він з'явиться наступного дня, було дуже мало, до того ж у клубі є правило – виключати таких людей щонайменше на три дні, тим більше він пішов каламутити з хлопцем з іншого міста (ти уяви себе на місці матері цього хлопця)). Можна взагалі не відповідати на цей щоденник. Але коли до мене забігли злякані їхні матері, і я глянув у їхні очі повні горя і сліз, то подумав: «Якщо хлопці завтра прийдуть, не вижену, треба дати їм шанс». Але матерям нічого не сказав. До того ж, був спец.курс, який проводиться окремо від клубу, і це врятувало хлопців, т.к. наркомани з клубу начебто їх вигнали. Увечері я почав писати відповідь і помітив у п.№4 запис « немає кохання ».

УВАГА: Якщо ти допомагатимеш наркоманам листування, обов'язково шукай такі слова – вони ключові (див. «Доля наркомана»). І тоді я і поставив Антону питання під №2 «Чи була у твоєму житті жінка, яку ти любив?» Питання це могло б здатися дивним, якби не було цього запису «ні... кохання». Але як ми з тобою побачимо далі з його відповіді, питання було вірним.

Привіт Саніч! Пише Антон. Ти питаєш, чому ми з Сергієм пішли каламутити. Я навіть не знаю, вірніше знаю, і зараз спробую пояснити, т.к. на другий день у клуб я прийшов на другу добу кумару. Зустрівши в клубі Сергія з Пермі, він мені сказав, що має 100 руб. І він

хоче зробити, але міста не знає. І спитав мене, де можна взяти, тут я, як тільки дізнався, що є гроші, сказав, що після клубу візьмемо. Хоча я його питав, навіщо йому це, адже він пролежав курс у лікарні і його не кумарить, тільки ГОН. Але він сказав, що йому просто хочеться, а я міг би просто розповісти це хлопцям. Мені це здається, що я його просто здав би. На зачитці ми з Сергієм не були, хоча вона, може, все повернула б у інший бік. Ми просиділи у залі, слухали лекцію. А коли всі почали розходитися, ми з Сергієм ганебно втекли від батьків. Так, коли ходили каламутили, я про себе думав: «Як Бог дає», і внутрішньо якимось чином опір, т.к. у мені боролися дві половини, одна, щоб зробити, інша, щоб не зробити. Але ми все одно замутили, тим самим я в очах мами, тебе, Саніче, хлопців із клубу впав ще нижче. Вибачте мене, клуб, мама Сергія та моя мама. Я постараюся щосили, щоб такого не повторилося. Я так жалкую за цей вчинок. Мені соромно перед вами.

2. У серпні 1995 року я познайомився з дівчиною на ім'я Альона. Я її побачив в автобусі, вони з подружкою їхали з озера, і одразу зрозумів, що це моє кохання. Нас пацанів було троє. Марат, Рашіт та я. Ми з ними почали розмову, але автобус під'їхав до нашої зупинки, а їм треба було далі. Але з ними був собака, якого ми вивели з собою, і вони вистрибнули за нами. Одну дівчину звали Юля, а мою "як я відразу відчув" - Олена. Їм треба було їхати далі, але автобус уже пішов. Ми запрошували до нас, т.к. я збирався їхати до іншого міста, ми ніби робили дрони. Поки мої пацани розмовляли з Юлею, я взяв на руки Олену, і ми пішли в наш бік, дорогою я з нею розмовляв і взяв телефон.

Поки мої пацани розмовляли з Юлею, я взяв на руки Олену, і ми пішли в наш бік.

Але ця Юля обложила пацанів за допомогою мужиків із зупинки, і я побачив натовп, який мчить до нас з Альоною. Я зрозумів, що якщо я не відпущу Олену, хоча вона навіть не чинила опір, мене пустять під прес так само, як одного мого друга, який спробував поспілкуватися з Юлею. Але телефон Олени залишився в моїй пам'яті й досі. Цієї ж ночі після денних подій, я набрав номер телефону Олени і освідчився їй у коханні, вона була до мене взаємно. І погодилася їхати зі мною до Оренбурга, через 2 дні. І ось ми їдемо до Оренбурга. Яке це щастя, коли ти сидиш у кабіні КАМАЗу, а в тебе на колінах спить такий ангел у жіночому образі. В Оренбурзі ми прожили 6 місяців, і ці шість місяців були найщасливішими в моєму житті, і ті, які надалі прожив я з Альоною, для мене це було щастя – жити заради неї.

Ці шість місяців були найщасливішими в моєму житті.

Я боявся розлучитися з нею хоч на якийсь час. Ми так сильно кохали одне одного. Але через мій спосіб життя: крадіжки, наркотики, в'язниця – воля – наркотики, крадіжки, наркотики, вона втомилася мене витягувати з цього. І ми з нею, проживши 4 роки, розлучилися. Санічу, я дуже хочу кинути колотися.

Для мене це було щастя – жити заради неї.

Щоденник №3

УВАГА: тут і далі дивись питання до щоденників програми, щоб тобі було ясно, на які питання відповідає Антон.

1. Дай визначення термінам " **Наркоманія** ", " **Наркоман** ".

Наркоманія – це спосіб життя.

Наркоман – **ЗОМБІ**.

2. У чому основна мета методу?

Основна мета методу полягає в тому, щоб наркоман тверезо мислив і жив тверезим життям та допоміг цього досягти іншим.

Алкоголь ніяк не вплинув, що став наркоманом.

3 хибних переконань все починалося. Я в натурі думав, що ніколи не стану наркоманом. Я ненавиджу 12 липня 1995 року – день, коли я вперше вколовся!!!

3. Вчинки, за які мені соромно:

Я постійно їздив в автобусі вмазаний і встромляв, хоча багато пасажирів знали мене і мою маму. Було, що мене хапали за руку, коли я тягнув чужий гаманець, але я нахабно відпирався, і це бачили багато знайомих моїх батьків. Ну коротше, вчинків багато, вмазана ж, буває таке робиш, продавав речі зі своєї подружки і з себе. Вдома кричав на маму, сестру, подругу, вони боялися мене. Вибачте мене, мої кохані!

4. Як я розумію, що таке гріх?

Гріх – це те, чим отруюєш свою душу. Від чого душа стає чорнішою. Ось у мене зараз вона вже вся темна.

Ось у мене зараз вона вже вся темна.

Але я врятую її за допомогою сповіді, молитов, звернення до Бога і тим, що почну світліше життя.

5. Кого я хотів пробачити?

Я не зла пам'ятний і всіх людей, хто завдав мені болю, я прощаю.

Прощення я хотів би попросити у Бога, у мами, сестри, моєї дівчини та моїх близьких.

Пробачте мене! Вибачте мені все, кому я зробив боляче.

Пробачте мене! Я хотів би у своїй сповіді покаятися в тому, як я жив до цього моменту, як прийшов до клубу.

Молитва – це необхідна (штука) вибачаюся, і зараз часто буду до неї звертатися, т.к. вона дуже допомагає, варто лише спробувати.

Обов'язковий щоденник

1. Антон Васильович, 23.50, 7 серпня.

2. Ставлення до наркотиків негативне, не хочу навіть чути.

3. Моє ставлення до пропозиції вколотися ніяке. Я скажу: «Ви що мене хочете затягнути в смітник, в якому самі?»

4. Думки про тверезе життя допомагають не колотися. Санич, мені лише 24 роки. Мені ще можна зайнятися тверезим життям, мене друг дитинства кличе до себе у фірму, він її директор, тож я востаннє спробую повірити цій людині, адже вона не така, як моє «колишнє оточення». А там побачимо. Я хочу стати на ноги, відчувати себе особистістю. Звісно, спочатку доведеться важко. Але важко у навчанні, легко у бою. А школу, як мені здається, я пройшов непогану. До траві я байдужий, вона мене не приколює. А від пляшки пива, на мою думку, нічого не станеться, якщо з тобою близькі люди. А курити (я тільки зараз замислююся) може спробувати кинути?

5. ГОН проявляється іноді, коли ти йдеш із грошима і зустрічаєш знайомих наркоманів та «точка» десь поблизу. Мені сьогодні наснився сон, що ось ми взяли порошок і йдемо колотися. А розплющивши очі, нічого немає. Так, я і не сильно засмутився. Я пішов покурити і ліг спати далі. За цю добу я з сестрою та її чоловіком сховався до нашого саду, там я їм, як міг, допоміг. Хоча раніше за це ніколи не було.

6. Я почав читати молитви і ось чекаю на суботу, щоб сходити на сповідь, покаяння.

7. Щоденник вирішив продовжувати далі, т.к. він мені дуже допомагає (відволікає). Саниче, ти тільки серйозніше до нього стався, вибач, Саниче, не мені тебе вчити.

8. На заняттях у клубі всі наркомани, як мені здається, повинні бути на зачитці, т.к. вона нас зближує і на ній можна висловитись.

9. Вчинок, за який мені соромно. Яюсь, працюючи по кишені в автобусі, я з двома своїми спільниками стояв на сходах, чим не давав пасажирам пройти в салон, тим самим полегшуючи собі роботу скупченням людей у дверях. Одна жінка, розкусивши нашу постановку, почала сваритися. Інша ж стала заступатися за нас, і взагалі за всю молодь і, захищаючи нас, вона забула про свою сумочку, яку тримала переді мною, і т.к. я був на кумарі, то незважаючи на те, що вона нас захищає, витяг у неї гаманець.
10. Збираюсь вести тверезий спосіб життя.

Здрастуйте, Антоне! Я тебе розумію, ти був того дня на кумарі. Добре, що так усе закінчилося. Пам'ятаєш наші правила, хто пропонує, ризикує життям. Головне, що ти прийшов і хочеш покинути.

1. *Коли ви зустріли дівчат, ви були п'яні чи під наркотиками?*
 2. *Ти потім сів на голку?*
 3. *Ти поніс її на руках, а що було потім? Ти втік?*
 4. *Чи ти її шукатимеш?*
 5. *Чи читав ти «Доля наркомана»? Дн.№3 Терміни «наркоманія», «наркоман» треба дати наукові (див. дн.№3) У них вкрито велике значення. Який?*
 6. *Дай наукові визначення, та поясни ці визначення своїми словами. Напиши свій телефон, якщо ні, адресу в конверт.*
 7. *Як зрозумів?*
 8. *Основна мета методу яка?*
 9. *Хто не буває на зачитуванні у клубі? Пишеш ти чесно, мабуть, що насправді вирішив зав'язати. Ти почав каятися у своїх вчинках. Сповідь – це наш шлях. Ти мало все не зіпсував, адже тебе могли вигнати з клубу за такі справи. Використовуй цей шанс і відразу, якщо підходить до мене і говори про свій стан.*
 10. *Чи є до мене запитання?*
 11. *Веди 2 зошити, один у мене, інший у тебе. Як зрозумів?*
 12. *У чому значення 1 притчі? Що таке замок?*
 13. *У чому другий? Що означає корабель, мотузка, людина за бортом та на кораблі?*
- Відповідай мені завжди за схемою:*

Привіт, Саніче.

1. *Перепиши моє запитання, далі свою відповідь.*
2. *Відповідай на запитання наприкінці кожного щоденника*
3. *Обов'язковий щоденник*
4. *Формули 70 разів. 70 разів! Удачі тобі, Саніче.*

Привіт, Саніч! Дякую тобі за запитання та твої побажання.

1. Коли ви зустріли дівчат, ви були п'яні чи під наркотиком?

Тоді ми пили трохи пива, але п'яними не були, я чітко все контролював і добре тримався на ногах.

2. Ти потім сів на голку?

Коли відбулася зустріч із моєю коханою Альоною в один раз, я ще не був на системі. Але потім потай від неї я підсів щільно. Вона здогадувалась і відмовляла мене, але я її переконував, що я не підсяду. Вона яюсь попросила мене, щоб я її вколов. Але я їй у дуже жорсткій формі пояснив, що якщо дізнаюся, що вона хоч раз укололася, то ми розбіжимося з нею. Т.к. дівчисько, яке колеться, це справжня блядь. І взагалі-то так само, як багато пацанів.

3. Ти поніс її на руках, а що було потім, ти втік?

Коли я ніс її на руках, у нас йшла з нею розмова у нормальних таких рамках. Я говорив компліменти, і це їй подобалося. У нас відбулася цілком дружня розмова. І вона була взаємною. І коли я побачив, що до нас біжить натовп мужиків, я хотів домовитись про зустріч. Але вона, розуміючи ситуацію (що якщо зараз не піде до подруги, мене тріснуть), і вона, крикнувши мені свій телефон, побігла назустріч цим мужикам і сказала, що все нормально. Тоді вони ніби охолонули.

4. Чи ти її шукатимеш?

Після того, як ми з нею розлучилися, її батьки переконали, що вона має жити з хлопцем, з яким дружила з дитинства. Він давно її знав і підкочував до неї. Але вона любила мене і все чекала, коли у нас все утвориться. Але я ні як не вгавав і продовжував вести той же спосіб життя. І вона просто не витримала і поїхала з цим хлопцем (другом її сім'ї) до

нього до Тюмені. Тож тепер мені пізно метатися. Але я досі люблю її та згадую. Адже 4 роки життя не викреслиш із пам'яті. Та думаю, і вона про мене ні-ні та згадає. Мені здається, оскільки я її кохав, я вже нікого не покохаю. Чи шукатиму я її? А навіщо, у неї тепер своє життя, може навіть набагато щасливіше. Щастя тобі, Олено! Твій Антоне.

5. Чи читав ти «Доля наркомана»?

Звичайно, читав, я радий за Оксану та Дениса. Але боюся, що мені свою Олену вже не повернути. Треба було тверезо думати раніше. Я так шкодую, що втратив Альону, але в цьому винен лише я сам (наркоман безмозкий).

6. У чому значення 1 притчі? Що таке замок?

Те, що не треба ні на кого дорівнювати і сподіватися, а докласти своїх зусиль і все піде як по маслу. Замок – це проблема вилікуватися від наркоманії, начебто так важко, дехто каже, що взагалі невиліковно (мовляв, мудрим не під силу, а нам і зовсім не відкрити замок). А треба просто захотіти, докласти своїх зусиль. Ми щось (хлопці з клубу) це знаємо.

7. У чому значення другої притчі? Що означає корабель, мотузка, людина за бортом та на кораблі?

Значення в тому, поки зовсім погано не стане, коли вже «морозить», то тільки тоді звернуся по допомогу (беру мотузку). Людина за бортом - це наркоман, який начебто збирається вилікуватися, але в нього ще не всі органи в його організмі відмовили йому, ще не так сильно набридло колотися.

Щоденник №4

МОЯ ДОЛЯ

З дитинства я жив із мамою, ст. сестрою та бабусею. Я був слухняний пацан. У дитинстві мати через мене ніколи не засмучувалася сильно. Але після закінчення школи я вступив до автодорожнього технікуму. Навчаючись там, я бачив однолітків, які були краще одягнені, ніж я, у них були якісь гроші.

Навчаючись там, я бачив однолітків, які були краще одягнені, ніж я, у них були якісь гроші.

А моя мама не в змозі була одягати нас із сестрою, як нам хотілося б. Сестра тоді теж навчалася, і ми жили на мамину зарплату. Мені захотілося мати свої гроші, щоб я сам міг їх витратити, як хочу і цим полегшити фінансове становище нашої родини. Ні, я не звинувачую маму, що вона нас чимось утискала з сестрою, навпаки вона всі гроші, які отримувала (вона працює мед. сестрою в лікарні), витрачала на нас. З продуктами будинку було все гаразд, постійно фрукти. Але грошей мед. сестри не вистачить, щоб ні в чому не відмовляти. Моя мама молодець, вона все життя витрачала тільки на благо нам із сестрою, не думаючи про себе. І ось, щоб полегшити фінансове становище сім'ї, я почав красти.

І ось, щоб полегшити фінансове становище сім'ї, я почав красти.

У мене почали з'являтися свої гроші, на які я одягався, іноді давав мамі, оскільки злочинство та навчання речі не сумісні, я кинув технікум на 2 курсі. Спочатку йшло все добре, я тішився життям. Я у своєму колі спілкування з наркоманами-братами за ремеслом, тільки один не коловся і був супротивником цього. Я ще підтяг до себе свого знайомого, навчив усьому, чого треба. І ми з ним на пару працювали і не кололися. Трималися 2 роки. Але скільки злодій не краде, в'язниці не мине. Мене раз, другий, третій почали забирати «сміття», звичайно, порушили справу, і, звичайно ж, дізналася мама. Але все обійшлося - через брак доказів справу закрили, і я знову на волі. Маму я переконав: як працюю, краду, мене важко буде звинуватити, потрібно багато доказів. Але стосунки у нас із мамою стали напружені, я часто не ночував удома, їхав у різні міста. А коли почав колотись, мама спочатку намагалася допомогти, відмовляла, але я жив сам, як хотів; звичайно, в душі мені було шкода маму, але мені здавалося, що я, навпаки, роблю правильно. Грошей тоді я в неї не брав, а навпаки ніс усе до хати. І ось із цим життям, сьогодні воля, а завтра клітина – мама, бачачи все це, на очах почала чахнути. Отримала астму, бувають нервові зриви. Пробач мені, матусю! Я виправлюся! Я зрозумів, що жити так далі не можна, бо я не тільки себе, а й тебе зажену в труну.

Лист із дитинства самому собі.

Здрастуйте, Антоне, ось зараз ти сидиш у клубі і намагаєшся вилізти з болота, в яке тебе засмоктало. А пам'ятаєш, яким ти був у дитинстві життєрадісним, здоровим, симпатичним хлопцем. Я ніколи не міг би подумати, що ти станеш таким. Ти подивися на себе в тебе ще не все втрачено, я знаю, ти зможеш вибратися з цього пекла, і це буде твоя школа. Яка мама була щаслива, коли ти вступив до технікуму, а зараз подивися, що ти з нею зробив, ти просто зобов'язаний зав'язати з усім цим і починати нове життя, хоча б для того, щоб довше пожила наша мама.

Яка мама була щаслива, коли ти вступив до технікуму.

Вона у нас така добра і всі сили витрачає на своїх дітей. Я думаю, що ти прислухаєшся до моїх слів і все виправиш.

*Прости мене мамочка! Я щоразу!
Я намагаюся жити так даліше життя,
а то я не тільки себе колю маму
заголю в зуб*

Здрастуйте, Антоне! Як ти вирішиш з Альоною, так і роби. Звичайно, це твоя особиста справа, головне, щоб ти зараз перестав колотися, інакше, ні про яке кохання не може бути й мови. Героїн забрав у тебе кохання, в п.№4 ти так можеш і писати: ніколи не колотимуся, бо через це я втратив кохання.

Героїн забрав у тебе кохання.

1. Твої думки?
2. Яким чином ти «заробляєш», якщо не секрет?
3. Тебе так і не посадили? Спогади у тебе чудові.
4. Чому не пишеш формули?
5. Чи хочеш ти бути членом якоїсь мікрогрупи?
6. У чому значення четвертої притчі?
7. Склади свій особистий план виходу із наркоманії. Як? По-перше, я зроблю... По-друге... Як зрозумів?
8. Чи є до мене запитання? Удачі тобі. Саніч.

Коментар.

У четвертому щоденнику Антон написав: « І ось, щоб полегшити фінансове становище сім'ї, я почав красти ». Можна було б одразу посперечатися з таким твердженням. Але для мене було дуже важливо дізнатися, як він це робив, щоб далі продовжити діалог. Читаючи його долю, я згадав, що вона дуже схожа на "Вбивцю, який став у в'язниці майже святим", описану швейцарським психіатром Леопольдом Зонді. Надалі я дам йому її прочитати, а також познайомлю з нею і тебе.

Привіт, Саніч! Дякую тобі за запитання та добрі побажання. З радістю відповідаю тобі на твої запитання, від тебе нема чого приховувати. А викластись, що в душі накопало, я тобі можу.

1-2. Твої думки?

Зараз, коли я веду тверезий спосіб життя, я розумію, скільки років минуло майже дарма. Чому майже? Тому що на цих помилках я дечому навчився у житті. Я багато років провів із блатними і жив, дотримуючись злочинської ідеї. Я вважав, що це благородніше за закони для громадян.

Я вважав, що злочинська ідея благородніша, ніж закони для громадян.

Поки що не переконався, що злочинський закон згодом повернули не в те русло. Раніше по-злочинському закону (50-ті роки) не можна було займатися комерцією, торгувати наркотиками, вживати їх, лізти в політику тощо. Раніше братва допомагала одна одній.

За злочинським законом не можна було займатися комерцією, торгувати наркотиками, вживати їх, лізти в політику.

Я 8 років "працював" по кишені, тобто. щипачем. Витягав гаманці із сумок, із кишень, із сіток. І в мене це непогано виходить. Так от, коли я тільки починав, всі кишенькові злодії (хто працював біля центрального колгоспного ринку) збиралися на обід і після роботи в кафе-морозиво «Пінгвін». Тоді був інший час, і більшість ще тільки починали поколюватися і ще не були такими гнилими, як зараз. Раніше, щоб із «зробленого» бригадою гаманця, щоб хтось крадькома витягнув гроші і нікому не сказав (тобто «щур»), такого зроду не було. «Щурів» карали суворо. Якщо хтось спалив «щура», то цій людині-щурі всі штовхатимуть під зад, гнатимуть його з усіх трас-маршрутів міста. Раніше, якщо в тебе до обіду з грошима не піросло, ти все одно йдеш обідати в «Пінгвін», братва за тебе заплатить, менше було сміттєвих, які за дозу здадуть когось за ментів. І я думав, що це нормальне життя. Але згодом усі з'їхали, стали один одного кидати, обманювати, здавати і їм за це ніхто не пред'являє, тобто не стало порядку. І я зрозумів, що мені таке життя ні до чого. Так закриють, і ніхто тобі листа не напише.

3. Тебе так і не посадили?

Мене багато разів ловили, били, але якщо ти сам не зізнаєшся і витерпиш всі тортури сміття, тебе відпустять, т.к. вони мало доказів. Я засвоїв одне правило: «Чим більше ні, тим менше років». Мене сідали в СІЗО за підозрою, але т.к. не знайшли доказів, то за місяць відпустили. Востаннє мене ловили на місці злочину, була потерпіла, але мене врятувала амністія. А може, та й, мабуть, Бог, т.к. за мене молилася мама, та я й сам молився.

За мене молилася мама, та я й сам молився.
--

Саниче, я пишу, як є всю правду, ти не подумай, що я хвалюсь, строчу ці рядки. Навпаки, я хочу вибачитися у людей, яких я обікрав, і завдав біль. Вибачте мене грішного. І до клубу я зрозумів, що далі жити так не можна. Треба створювати сім'ю, працювати та любити своїх близьких.

5. Чи хочеш ти бути членом якоїсь мікрогрупи?

Звісно хочу. І якщо можна я буду з Костею, Ігорем, Костею, Олею.

6. У чому значення четвертої притчі?

А яка четверта, вони ж не пронумеровані?

7. Склади свій особистий план виходу з наркоманії?

- а) Припинити стосунки з наркоманами.
- б) Каяття у минулому житті.
- в) Звернення до Бога, молитва, дуже допомагає.
- г) Чим-небудь зайнятися, працювати.
- д) Допомогати іншим вибратися з наркоманії

Щоденник №6

Вирок наркотиків

1. Чи маєш хибні переконання №12, 13 – вколоти востаннє?

Ні, т.к. наркотик - це отрута.

2. У чому я звинувачую наркотики?

Я звинувачую наркотики в тому, що вони змушували мене вчиняти гріхи, які так сильно засмічили мою душу, що важко дихати стало. У тому, що моя мати постаріла на багато років уперед, у неї виникли хвороби астма тощо. Наркотики вбили 2 моїх знайомих. З добрих моїх знайомих вони зробили ЗОМБІ, а які це були пацани нормальні. Наркотики мене віддали від близьких та рідних людей. Забрали у мене майже все здоров'я. Вирок може бути лише один – смерть!

6. Якщо йде ГОН, я звертаюся до ангела-охоронця та Бога.

7. Наркоманія – це загублене кохання.

8. Кохання та наркоманія - це несумісні речі, і якщо ми прийдемо до кохання, то ми позбавимося наркоманії назавжди.

Обов'язковий щоденник

1. Антон Васильович, 14 серпня, 3.42

2. Ніяке. Я не знаю, що це таке, і не хочу знати.

3. Відмовлюся і пораджу їм не колотись.

4. Наркотики забрали у мене кохання.

5. Я не «накурююсь» і намагатимусь відмовитися від алкоголю. Краще попрошу, щоб мені купили 100% сік, якщо хочуть мене пригостити.

6. Я курю, може, скоро кину.
7. ГОНу в мене не було поки що.
8. Потреби у мене теж немає
9. Молюся щодня, це дуже допомагає. Готуюся сповідатися та причаститися.
10. Щоденник налаштований вести далі. Дуже допомагає спілкування з тобою Санич через щоденник. Спасибі тобі.
11. Клуб відволікає від непотрібних думок.
12. Завтра я поїду влаштовуватися на роботу, потім у клуб.
13. Має намір вести тверезий спосіб життя.

Коментар.

П.№5 та 6 порівняти з обов'язковим щоденником №1. Тут і далі потрібно стежити за кожним пунктом, і якщо наркоман пише неправильно, потрібно виправити.

Здрастуйте, Антоне! Найголовніше, що ти каєшся в тому, що крав гроші у цих людей. Це твоє визнання варте найбільше. Я можу показати тобі програму, де писав, як малолітком я грабував людей з друзями. Друзі посадили за 145 ст. на 6, 7 та 8 років. Мікрогрупа. Давай до Кості, поговори з ним. У щоденниках ще пиши: «Я припиняю красти».

1. Як ти вважаєш, чи зможеш ти подолати цю звичку?
 2. Чи зможеш ти порівняти наркоманію та злочинство як психологічну залежність?
 3. Чим ти вирішив зайнятися останнім часом?
- У вівторок, можливо, буде мікрогрупа. Удачі тобі. Санич.*

Привіт, Санич! Дуже радий читати твої відповіді та запитання, на які я з радістю відповідаю.

1. Як ти вважаєш, чи зможеш ти подолати цю звичку?

Чесно кажучи, Санич, я не знаю – це дуже важко, а може, й неможливо. Адже це все, що я в цьому житті вмію.

Адже 8 років заробляв собі на життя в такий спосіб.

Адже це все, що я в цьому житті вмію.

Але я знаю, що треба намагатися згортати з цього шляху. Але чим мені займатися. Працювати на дядька, за копійки. Я роботою наляканий з дитинства і мені може спочатку треба навчитися працювати, але поки що надовго мене не вистачає. Я влаштовувався півтора тижня тижня вантажником на оптову базу і, пропрацювавши там 4 дні, я отримав 280 руб. Для мене це було так мало. Так як я працював, мені здається, повинні були дати хоча б 1000 руб., Тому що я старався і не відлинь від роботи. Але просто там, на базі, вантажники мають таку зарплату. А в неділю я виїхав у місто і попрацював по кишені, і ми (нас було 3 особи) буквально за півгодини зробили 2200 руб., Це кожному по 700 та 100 у гуртожитку. І після цього в понеділок (зробивши висновки) я звільнився з роботи вантажника.

І після цього в понеділок (зробивши висновки) я звільнився з роботи вантажника.

А зараз не знаю, що робити. І красти начебто не полювання. А грошей треба. Треба щось жити. Тож, Саничу, я не знаю, що відповісти. Порадь мені ти, що робити.

2. Чи зможеш ти порівняти наркоманію та злочинство як психологічну залежність?

Так, може, це так воно і є.

3. Чим ти вирішив зайнятися останнім часом?

Ось це питання мене мучить уже не перший день. Поки що писати щоденники і ходити в клуб. Може, хлопці допоможуть знайти нормальну роботу чи вихід зі становища. З відповідями поки що все далі щоденник.

Щоденник наркомана №8

1. Як я проводитиму тверезі свята? Цього я навіть не можу уявити.
2. Як я поводитимуся наодинці з жінкою? З жінкою, я гадаю, знайду, про що поговорити. Хоча...
3. Чи вживатиму я алкоголь потроху? Поки що повністю відмовитися від алкоголю я не можу.

4. Відносини з наркоманами майже припинив.
5. Помилкові переконання №16 у мене є. (№16 Як же я на свята буду тверезим?)

Обов'язковий щоденник

1. Антон Васильович, 28 серпня, 00.50 год.
2. Негативне. Намагаюся забути їх.
3. Постараюся відмовитись. Відповім, що я покинув і пораджу їм.
4. Наркотики забрали у мене кохання.
5. Я не курюсь. А пиво завжди охота, але треба триматися.
6. Поки що курю.
7. Думок про наркотики сьогодні не було.
8. Чи не відчував.
9. Бабуся попросила нас допомогти вийти з автобуса, і коли мої друзі допомагали їй, я розрізав пакет і витягнув у неї гаманець.
10. Налаштований вести щоденник далі.
11. Враження проведення заняття у клубі середнє, т.к. там нема лідера. Санич, на запитання «Коли коловся востаннє?» все того тижня. Костя і той тримався 3 місяці і зірвався (та й сам знаєш). Отож треба, щоб хтось тримав нас у кулаку, щоб було на кого рівнятися.
12. Ранок вечора мудріший.
13. Постараюсь триматися.

Коментар.

Тут видно, що Антон зберігає алкогольну програму, яка може знову привести його до голки. Писати про це необхідно, в паралельних щоденниках я йому ставлю питання щодо алкоголю, до яких ми з тобою повернемося пізніше. **Але я вважав, що помилкові переконання щодо злочинської ідеї такі ж небезпечні, як і щодо спиртного.** Тим більше, у мене вже було листування з кримінальним авторитетом-лідером негативних угруповань у зоні, який так і залишився відданим ідеї. Ось що він (дамо йому умовну прізвисько «Авторитет») пише:

Я ще раз кажу, що моє ставлення до тебе щире, і я поважаю тебе за те, що ти, відкинувши свій особистий добробут, цілком відданий ідеї. Тут ми з тобою, як дві краплі. Справа в тому, що злочинські ідеї не несуть у собі егоїзму, хоч багато хто і живе за принципом – «я і мій живіт», але скрізь гівна вистачає і тут не виняток. Так само буду щиро радий бачити тебе у себе вдома, вважаю за честь. Що й чим є злочинська честь, тут дуже тонкий необхідний підхід, т.к. за кожне наступне слово я ризикую тим, що можу опинитися з перерізаним горлом, т.к. з ким із законників був конфлікт. Забувши про особисте, я відстоював істину.

Адже слова, сказані мною, розходилися, а точніше негативно позначалися на матеріальній частині. І хоча я твердо знав, що говорив, рішення було ухвалено далеко не у бік справедливості. Санич, коли на «фені» кажуть, що я твердо знаю, це означає, що це знаю зі слів злочинця в законі. Оскільки всі злочинці в законі є між собою братами, то я був шокований таким розбіжністю. Але що ж робити? На всю прекуцію долар. І багато хто знайшов зі своєю совістю компроміс. А це і є злочинська честь – не шукати компромісу зі своєю совістю.

А це і є злочинська честь. не шукати компромісу зі своєю совістю.

Адже закон не написаний. І немає еталонів пристойності моралі, люди ж етикети, але яким треба перти життя. І розбираючи якийсь рамс, прихили вуха своє до совісті, і вона підкаже, як вчинити в будь-якій життєвій ситуації. Я сотні разів читав у Біблії про те, що примирись зі своїм суперником, поки ти ще йдеш дорогою до судді. До мене не доходило те, що з ким мені треба примиритися? Поки Господь мені не розплющив очі, що суперник мій не хто інший, як моя особиста Совість. Якщо ж після вчиненого мене мучить і засуджує моє сумління, то тим більше Бог, бачачи нутро кожного з нас. Якщо ж я вчиняю всупереч совісті, я порушую і втрачаю свою честь.

Якщо ж я вчиняю всупереч совісті, я порушую і втрачаю свою честь.

Злочинний світ дешевий не був, і ставки дуже високі. Насамперед людині, яка вступила на цю слизьку доріжку, крім усього іншого, треба приборкати свою мову. Саме мова є нестримним злом. І 99% страждають саме через мову. І якщо тебе зловлять за жало, то

будь впевнений: вирвуть разом із хребтом. Тож, Саніч, постарайся, щоб мій «талмуд» не потрапив будь-кому на очі, т.к. тут є, за що горлянку розкрити. Тобі я довіряю, але тільки тобі. І не дай Бог тобі з кимось поділитися сказаним. Тут ти й сам ризикуєш тим самим.

Коментар.

Багато хто думає, що злодій тільки прикидається, що він все чудово розуміє, а сам «пургу жене» (обманює). Але з щоденника Антона та наведеного вище Авторитету видно, що вони свято вірять у цю ідею. Ці люди не обманюють самих себе, - вони чесні перед собою: **« Якщо ж я вчиняю всупереч своїй совісті, я порушую і втрачаю свою честь »**. Значить, у цьому випадку сумління мовчить. Чому? Тому що свідомість зіпсована. Геннадій Шичко пише, що люди стають злочинцями тому, що у них спотворена свідомість. Вони навіть відкидають своє особисте благополуччя: **« Не собі краду, народу! »** І на противагу заповіді Христа: **« Не збідніє рука того, хто бере! »** Дуже просто було б відмахнутися від цих людей, вважаючи, що «так не може бути». Але згадай, як ми з тобою пили та кололися і вважали, що це нормально. Що алкоголь виводить шлаки та отрути, хоча сам є отрутою тощо. І листування це – не інтелектуальна гра, на нагороду за яку видається великий приз. **Тут поле битви - серце людини, твоє серце, що сидить на голці, твоє, що йде по етапу**, що їде в «столипіні», твоє - сидить у Бурі і обпалює губи про бичок, що тліє.

Здрастуйте, Антоне! Ти втік від матері, так не робиться. Ти виконуєш знову.

- 1. Твої думки? Про роботу. Крадіжка з кишень – це ще не пристрасть, пристрасть бери вище – бажання жити гарно.**
- 2. Як зрозумів? Ти вважав, як ти пишеш, що живеш правильним життям, а суспільство, у якого ти крадеш, не правильним.**
- 3. Ти визнаєш, що це хибні переконання? Апостол Павло пише: «Ні злодії, ні лихоїмці, ні п'яниці, ні мужоложники Царства Божого не успадковують».**
- 4. Ти розумієш, що після смерті житимеш із блакитними? Дивись, у зоні злодії вже живуть із блакитними. Ти скажеш - "ні", вони їх тільки використовують для своїх цілей. Але: «що з'єднується з блудницею, стає із нею однією плоттю». Так і людина, яка поєднується з блакитним, стає теж блакитною.**
- 5. Напиши свої думки про це. Далі ти пишеш, що одержав за 4 дні 280 руб. А хіба не можна за ці гроші прожити? Хіба потреба тебе жене красти? Ні, твоя зіпсована свідомість. Ще дивись, вантажникам платять 70 руб. за день, а тут 700 за півгодини. Сімсот більше.**
- 6. Який висновок? Може, заздрість і жадібність рухають злодієм? Ти скажеш, ми їх витрачаємо з легкістю, ми щедрі. Щедрість – це, коли ти 280 заробив і 80 пожертвував на добру справу.**
- 7. Твої думки? І ще.**
- 8. Як ти вважаєш, я тебе вважатиму своїм другом, коли ти будеш красти або коли за 4 дні 280 руб. заробляти? І ось перед тобою вибір. Продаси ти дружбу Саніча за 700 руб. чи ні. Я тобі пропоную дружбу, я не жартую. Вирішуй. Тільки прошу тебе не думати, що я став погано ставитися до тебе, коли дізнався, чим ти займаєшся. Я сам писав тобі, як по малолітку грабував із ножом перехожих. Але я хочу допомогти тобі і витягнути звідти, де був сам. Дякую тобі за те, що ти чесно написав. Успіхів. Саніч.**

Коментар.

До нас у клуб ходить Женя, коли з іншого міста приїхала дочка з мамою, він першого ж дня продав їй «фітюлю». Ми вигнали його з клубу на тиждень. І ось він приходить із двома тисячами (на ці гроші можна купити 20 доз по 0,1 г, а оптом ще більше) і показує їх хлопцям (гроші вкрав у батьків). Вони не витримали і пішли колотись. Після цього випадку ми все ж таки дали Жені ще один шанс, хоча можна вже було не давати. Тут не можна до всіх підходити з однією міркою, і я не закликаю отак усіх «прощати», інакше сколять усі наші клуби. Є такий закон, що посієш, те й пожнеш. І кожен, хто взяв меч, – від меча і загине, – каже Спаситель. **У нашому випадку, якщо ти пропонуєш смерть, то вона тебе ж і наздожене. Ось чому у нас такі правила: «Той, хто пропонує комусь вколотися, ризикує життям».** Але підхід до кожного має бути свій. Однією дією людини можна врятувати, іншою точно такою – занапастити. Якщо мати, у якої син коловся 7 років, виганяє його з дому, і він кидає колотись. То інша мати, у якої син колеться півроку,

навряд чи може наслідувати її приклад. А якщо він ще й молодий, то більша ймовірність того, що він просто загине. Потрібно знати, коли виганяти!

Однією дією людини можна врятувати, іншою точно такою – занапастити.

І тут так само – на одного можна накричати, і це йому допоможе, а з іншим треба спокійно поговорити, і це його врятує.

Привіт, Саніче. Дякую тобі за запитання, поради та розуміння. Але десь я з тобою готовий посперечатися. Ти не подумай, що я цією суперечкою хочу виправдати себе. Я просто хочу подивитися, що ти на це даси відповідь.

Мої відповіді не свідчать, що я не хочу зав'язати. Я хочу, щоб ти мене остаточно переконав, т.к. ця запрограмованість у мені (щодо роботи) будувалася дуже довгі роки. Я з радістю хотів би її позбутися. І ти не подумай, що я відкидаю твою дружбу, я дуже хочу з тобою дружити. Допоможи мені. І якщо в моїх відповідях буде протиріччя тобі, то це не через те, що я відкидаю тебе, а через те, що я поки що так думаю і що це треба з мене «вибивати». Тож дивися на нашу суперечку по-дружньому. І допоможи мені розібратися у собі. З повагою, Антон.

1. Ти втік від матері, так не робиться. Ти виконуєш знову. Твої думки?

Так, тут жодне виправдання не допоможе. Так, дуже сильно накосоризив, чим підрвав ставлення до мене моєї мами, мами Жені та Кістки. Не кажучи вже про тебе Саніч. Ми з Костею, коли чекали на Женю, коли він ходив до барики, сиділи і говорили, навіщо нам все це треба. Ми знову ліземо в цю яму. Про мою маму не те що я, навіть Костя переживав, що наше виконання вплине на її здоров'я. Ми навіть домовилися, що якщо зараз Женя не підійде, поїдемо додому. Але тут прийшов Женя від барики, і ми вмастили. У нас із Костею боролися дві сили: світла та темна. Але ми піддалися темною.

У нас із Костею боролися дві сили: світла та темна.

Звісно, це не виправдання. Але мені так соромно, погано на душі, що я так вчинив. Вибачте мені, Саніч, мамо, клуб. Я дуже старатимуся, щоб таке більше не повторилося. Якщо можете, вибачте і повірте мені ще раз. А я намагатимуся виправдати вашу довіру, дуже сильно намагатимуся.

2. Крадіжка на кишені – це ще не пристрасть, бери вище – бажання жити гарно. Як зрозумів?

Так, так воно і є бажання жити красиво і ні в чому собі не відмовляти. Бажання ні від кого не залежати. Витратити зароблені тобою гроші, як ти сам хочеш і чого хочеш. Від цього ти відчуваєшся самостійним, вільним, що ні від кого не залежить. Це якщо не колотись, а красти.

У мене бажання ні від кого не залежати і витратити зароблені мною гроші, як я сам цього хочу і на що хочу.

3. Ти вважаєш, як ти пишеш, що живеш правильним життям, а суспільство, у якого ти крадеш, не правильним. Ти визнаєш, що це хибні переконання?

Поки що ні, не визнаю. Тому що я «працюю» тільки на себе, а мама у мене на дядька, який за її рахунок їздить на Півдня, за кордон і т.д., а їй видає жалюгідні 700 руб. на місяць, на які тиждень важко прожити.

Я «працюю» тільки на себе, а мама в мене на дядька.

У деяких на виробництві затримка зарплати. Де гроші, які люди заробили чесно, – вони в їхніх начальників, вони розпоряджаються ними, як хочуть.

Де гроші, які люди заробили чесно?

Щодо затонулого підводного човна, дивися, як надули матерів потонулих моряків (Царство їм Небесне). І це правильне суспільство?

4. Ти розумієш, що після смерті ти житимеш із блакитними?

Чому одразу з блакитними. З грішниками, так. Адже в пеклі не тільки підори. Наскільки я чув, у пеклі ні до кого немає справи, кожен страждає і жахається своїми муками і не бачить оточуючих. Але я постараюся зав'язати із цим життям. У суботу піду на сповідь і причастя і покаюсь у своїх гріхах. І надалі намагатимуся відвідувати церкву, якнайчастіше. Я просто боюся, що після церкви мені будуть спокуси, і я не впевнений, що зможу їх подолати.

5. Напиши свої думки. «Той, хто поєднується з блудницею, стає з нею одним тілом».

Це закон Божий, а щодо блакитних у зоні - це вже злочинський закон, де є свої пояснення.

6. Хіба не можна за ці гроші прожити (280 руб.)? Хіба потреба тебе жене красти?

Прожити на 280 руб. для мене не можна, на них можна проіснувати і лише. Коли я навчався в автодорожньому коледжі, то мої ровесники були одягнені добре, у них були гроші на кишенькові витрати. А моя мама не в змозі була нас із сестрою добре одягати. А я хотів гарно одягатися, і щоб у мене були свої гроші, якими я міг би допомогти своїй сім'ї. І через це я пішов красти, тоді ще не коловся.

Я хотів, щоб мав свої гроші.

І я крав (не вмажуючи) десь 1,5-2 роки. За цей час я одягнувся з ніг до голови, як хотів і допомагав грішми сім'ї (мамі казав, що працюю вантажником, і вона була задоволена, поки мене не зловили вперше, і їй стало зрозуміло).

Мамі казав, що працюю вантажником, і вона була задоволена.

7. Який висновок - жадібність і заздрість, можливо, рухають злочинцем?

Мені здається ні. Тому що злочин задумав «взяти» в когось, він вважає це вже своїм. Ми, пацани (кишенькові злочинці), коли відкриваємо «взятий» нами гаманець і бачимо, що там мало грошей, ми говоримо: «Ось він такий сякий (жертва) витратив наші гроші». У кишенькових злочинців є приказка: «Де наша тітка, дядьку з нашими грошиками?» Тобто у кого вкрадемо. Багато злочинців речі, гроші жертви вважають своїми, які потрібно лише акуратно взяти (адже Бог сказав ділитися).

8. Ти скажеш, ми їх витрачаємо з легкістю, ми щедрі. Щедрість – це коли ти 280 руб. заробив і 80 пожертвував на добру справу. Твої думки?

Я можу і з 700 рублів 200 витратити або 500 на добру справу, т.к. таке вже було.

9. Як ти вважаєш, я тебе вважатиму своїм другом, коли ти будеш красти або коли за 4 дні 280 руб. заробляти? І ось перед тобою вибір, продаси ти дружбу Саніча за 700 руб. чи ні?

Санічу, я друзів ніколи не продавав і не збираюся це робити. І як я зрозумів, щоб з тобою дружити, треба покінчити з минулим життям. По-перше, як мені вчинити з моїм спільником та другом Олексієм, адже колись я його втягнув у це ремесло, навчив його, і ми стали «працювати» на пару і «працювали» багато років разом, я вважаю його справжнім другом, і він мене? А сатирик Задорнов, та й Кобзон і багато інших знаменитостей адже вони товаришують із злочинцями, а чому? Та тому, що багато хто має слово, честь і навіть совість. Я не кажу про злочинців наркоманів.

А про тих, хто у таборах та на волі страждає за людське. Мене багато разів у ментівке били, щоб я здав спільників, але вони нічого не виходило, т.к. я бажаю їм добра, і вони (спільники) у мене вірять Саніч. Все мною зараз написано, це не виправдання, не відкидання твоєї дружби, просто мої думки, і якщо ти мене переконаєш (а цього я дуже бажаю), я буду дуже радий і вдячний тобі. Тому що я хочу з тобою дружити. Нам, звичайно, краще б поспілкуватися віч-на-віч. Мені здається, так було б набагато зручніше розібратися у всьому цьому. Саніч, якщо я своїми відповідями чимось засмутив тебе, вибач мені. Але це лише мої думки. У мене є бажання розпочати нове життя, і я думаю, ти мені допоможеш. З повагою, Антон.

Коментар.

У своїй відповіді №4 Антон розуміє, що **потрібна сповідь**. Але совість ще не заговорила на повний голос. Багато хто думає, що голос цей повинен звучати, як сполох. Ні! До цього голосу треба прислухатися, прислухаючись до себе. І найкращий час для цього, коли ми залишаємося з нею, зі своєю совістю, віч-на-віч. Коли це станеться із Антоном, я не знаю. Коли це станеться з нами, коли з тобою особисто, ніхто не знає. Але я вірю, що **голос милосердя, голос співчуття, покаєння та любові є у кожній людині, стукає у кожному людському серці, живе у кожній людській душі**. І все питання зараз полягає тільки в тому, коли сама людина почує ці слова, що звучать так глибоко у нього всередині.

І все питання зараз полягає тільки в тому, коли сама людина почує ці слова, що звучать так глибоко у нього всередині.

Щоденник наркомана №10

Лист синові

Привіт, мій сину! Тебе ще немає на цьому світі, але я вже бачу та люблю тебе. Коли ти народишся, я намагатимусь робити все, щоб було тобі добре і щасливо. Поки я ще сам

стою на колінах і намагаюся стати на ноги, але я впевнений, якби ти зараз з'явився в мене, я б просто злетів би на крилах любові до тебе і жив би заради тебе. Я знаю, у нас була б щаслива сім'я під безхмарним небом. З нетерпінням чекаю на тебе. Антон.

Якби ти зараз з'явився в мене, я б просто злетів би на крилах любові до тебе і жив би заради тебе.

2. Кого хочу пробачити? М абоціонерів Єкатеринбурга, Армавіра, Сизрані, Краснодар, Бузулука, Барнаула я вас прощаю. Господи, помилуй їх.
3. У кого я хочу вибачитися? У моєї мами, сестри Олени, подруги Олени, Альоніних батьків і братів і у всіх жертв моїх крадіжок, псування майна, тілесних ушкоджень, грабежів, я каюсь повністю, що приніс вам біль і страждання. Вибачте мене грішного, я дуже шкодую про вчинене мною.
4. Були хибні переконання №18, 19, але зараз немає.

Обов'язковий щоденник

1. Антон Васильович, 1 вересня, 00.00 год.
2. Негативне. Намагаюся забути.
3. Відмовлюсь і пораджу кинути тим, хто пропонує.
4. Ведення щоденника, клуб, молитва.
5. Не курюсь. Давно не пив та не полювання.
6. Поки що курю.
7. Якщо є гроші, є й ГОН. Думок про наркотики сьогодні не було.
8. Чи не відчував на собі. Не знаю.
9. Крав.
10. Щоденник писатиму далі.
11. Вчора мені сподобалося, тому що. було багато народу.
12. Поїхати до клубу.
13. Намагаюсь забути, що це таке.
14. 100% буде тверезим днем.

Здрастуйте, Антоне! Ти пиши, як є. У мене таке ставлення, чим більше поганого ти про себе напишеш, тим більше я тебе поважатиму. Але погане треба писати і, звісно, каятися у ньому. У своїй відповіді №2 ти пишеш, що хочеш ні від кого не залежати, бути самостійним, вільним тощо. Але цього можна досягти, не крадучи з кишень.

1. Ти визнаєш, що можна цього досягти не крадучи? Давай з тобою подивимося так: за 4 дні ти чесно заробив 280 руб. Але за цю працю тебе ніхто не посадить за ґрати. А за ті 700 руб. за півгодини посадять, і ти три роки працюватимеш безкоштовно.

2. Хіба це вигідно? Далі у своїй відповіді №3 ти пишеш, що начальники видають твоїй матері жалюгідні 700 руб., А самі затримують зарплату. Але ж вони роблять неправильно. Ти запитуєш у своїй відповіді №3: І це правильне суспільство? Я стверджую – неправильно! І ти, те саме стверджуєш.

Але ти робиш такий висновок: якщо вони крадуть і живуть неправильно, то я теж крастиму, але на відміну від них, я буду чесним! Їх злочинство не повинно тебе спонукати робити те саме. Давай з тобою повернемося до золотого правила моральності: «Поводься з людьми так, як ти хочеш, щоб вони чинили з тобою». Уяви, що твоя мати отримавши свої 700 руб. їде додому, і в неї щипач витяг їх. Подумай і дай відповідь тільки чесно.

3. Цей вчинок поганий? На добре діло я мав на увазі, що ти їх чесно заробив і пожертвував, а не з крадених сімсот двісті віддав на добру справу.

4. Як зрозумів? Про друзів. Тебе били у ментовках, і ти не здавав друзів. Ти правильно робив, я теж не здав би. Тут я з тобою згоден - зраджувати друзів запахло. Про те, що ти мене зраджуєш за 700 руб., я написав алегорично, але є порівняння ще сильніше, - ти за ці гроші зраджуєш Христа! А якщо ти будеш за 4 дні заробляти вантажником 280 руб., Ти «купиш» Божу любов! Купи Бога за 280 рублів, ніколи ще Бог не коштував так дешево.

Купи Бога за 280 рублів, ніколи ще Бог не коштував так дешево.

5. Що ти думаєш про це?

6. Як ти вважаєш, хто розпоряджається грошима – Бог чи Сатана? На стор. 18 прочитай «Мати милосердя».
7. Напиши свої думки про це. У нас спочатку було написано: «Один юний наркоман поклав собі...» Одного разу, збираючись йти на злочинство... А те, що ти прочитав, це оригінал, а слова «юний наркоман» ми вставили від себе.
8. Як ти вважаєш, як краще писати?
9. Що буде, якщо ми напишемо «юний наркоман» та наркоман це прочитає, а потім прочитає справжній текст і зрозуміє, що ми самі від себе додали?
- Дружба з злочинцями знаменитостей. Тут, можливо, суто ділові контакти, а може, суто людські стосунки, як у нас з тобою.
- Апостол Павло пише: «Я писав вам у посланні – не спілкуватися з блудниками, втім, не взагалі з блудниками світу цього чи лихоїмцями, чи ідолослужителями, бо інакше належало б вам вийти зі світу цього. Але я писав вам не спілкуватися з тим, хто, називаючись братом, залишається блудником, чи лихоїмцем, чи п'яницею, чи лихоїмцем. З таким навіть і не їсти разом». Так що я теж дружу зі злочинцями, є у мене листування з апологетом злочинного світу, лідером негативних угруповань, він також писав, що злочинська ідея – найгуманніша ідея у світі. Нагадай мені, щоб я дав почитати тобі цю листування. Але хто це, я сказати тобі не можу, як і про тебе також. Ти писав, що злочинська ідея занапащена, що злочинський закон згодом повернули не в те русло, і ти пишеш: «Я зрозумів, що мені таке життя ні до чого. Так закриють, і тобі листа ніхто не напише» Значить, якби його не змінили, якби тобі в зону листа писали, ти все ще вважав би цей закон добрим. У цьому головна помилка, цей закон поганий не тому, що його змінили, а тому що він спочатку був аморальним.

Закон цей поганий не тому, що його змінили, а тому, що він спочатку був аморальним.

10. Як зрозумів?
11. Що було б з нами, якби всі раптом вирішили красти одне в одного? Злочинці стверджують, що у законі вони всі вважаються братами.
12. Але чому ж тоді вони різують один одного на зонах та на волі? Ми з тобою маємо бути вільними. Злочинський закон тримається на страху. Закон, який проповідував Христос, ґрунтується на любові. Ти ж мене не боїшся, як і я тебе. Питання №13 тільки добре подумай, перш ніж відповісти.
13. Ти не боїшся злочинців у законі?
14. Поїдеш завтра на картоплю? Успіхів. Санич.

Привіт, Санич! З радістю відповідаю тобі на твої запитання.

1. Ти визнаєш, що цього можна досягти не крадучи?

Навряд, а якщо й можна, то я поки не знаю іншого виходу. Може, ти, Саниче, підкажеш як?

2. Хіба це вигідно працювати безкоштовно?

А я там (у зоні) працювати не збираюся, тим паче безкоштовно. Хіба ти не чув, що багато хто там сидить і не працює. Та зараз і роботи на зоні на мужиків-то не вистачає. А від в'язниці та від суми не зарікаються. Можуть і за «правильного» життя посадити, наприклад, за бійку.

3. У твоєї мами «щипач» витягнув гроші: цей вчинок поганий?

Я добре подумав і відповів чесно. Що це для мене гаразд. У моєї мами вже двічі витягували гаманець. Приїжджаючи додому, вона описувала пацанів, хто з нею їхав. А я їх дуже добре знаю. Щодня з ними зустрічаюся на роботі. Я не можу судити, т.к. я міг бути на їхньому місці, а їхні матері на місці моєї мами. Отже, ми не пред'являємо один одному за це. А мамі я казав, щоб краще стежила за сумкою і не рахувала ворон. І я намагався наступного дня компенсувати зникнення грошей та гаманця.

Щодня на «роботі» я зустрічаюся з людьми, які вже двічі витягували у моєї мами гаманець.

4. Я мав на увазі чесно зароблені гроші. Як зрозумів?

Крадені гроші теж нелегко дістаються. Часом їх заробляєш потім у буквальному значенні слова. Іноді «працюєш» з 7 ранку до 21 з перервою о 2 годині, на холоді. А як посадять ще й сидіти за них. Тож це не дуже легкі гроші.

Іноді «працюєш» з 7 ранку до 21 з перервою о 2 годині, на холоді.

Даремно люди так думають. Просто за наші старання ми не платимо дядькові та всякі податки, от і здається, що ми маємо багато за нашу роботу.

5. Ти зраджуєш Христа. Що ти думаєш про це?

Саничу, я не збираюся нікого ні продавати, ні купувати. А те, що я продаю Христа, у цьому не можу не погодитися. І за це (те, що зраджую) я постійно думаю і хочу виправитися, але у мене погано виходить.

Я хочу виправитися, але у мене погано виходить.

У мене стільки гріхів, що мені не розплатитись з ними до кінця життя. Так мені здається. І ще мені здається, що Христос утомився мене любити. Тому що я неодноразово Його обманював, але не спеціально. І я про це дуже шкодую. Мені треба багато старатися, щоб Він захотів мене знову почути.

Мені здається, що Христос утомився мене любити.

6. Як ти думаєш, хто розпоряджається грошима – Бог чи Сатана?

Найчастіше Сатана. Чому здебільшого? Тому що в книзі «Хрест і ніж» там проповідник просив Бога допомогти йому з грошима на купівлю будівлі під «Центр для наркоманів та малолітніх злочинців», і Бог йому допомагав. Проповідник за допомогою Бога зібрав ці гроші. Тож роби висновок.

7. Прочитай «Матерь милосердя». Напиши свої думки про це?

На мене це справило враження. Я особисто вірю, можливо, ця розповідь мене змусила задуматися про те, як мені далі жити.

8. Як ти вважаєш, як краще писати?

Я думаю, якщо ми боремося з наркоманією, можна написати «юний наркоман» та «крати», т.к. це можна порівняти з грішником та гріхом.

9. Що буде, якщо ми напишемо так, а наркоман прочитає текст у оригіналі та зрозуміє, що ми це додали самі від себе?

Так мені здається, нічого особливого нічого очікувати, т.к. сенс залишився той самий.

10. Закон поганий. Як зрозумів?

Не знаю, що відповісти,десь ти маєш рацію, Санич.

Закон цей поганий не тому, що його змінили,
тому що він спочатку був аморальним.

11. Що було б з нами, якби всі раптом вирішили красти одне в одного?

Подивися довкола і побачиш, що з нами, т.к. Тепер усі крадуть одне в одного.

12. Але чому ж вони ріжуть один одного на зонах та на волі?

Буває й у громадянському суспільстві син батька ріже брата брата.

13. Ти не боїшся злочинців у законі?

За тим життям, яким я жив до клубу, та й зараз у мене немає косяків, за які мені треба боятися перед законом.

Коментар.

Ось що читав Антон про ікону «Мати милосердя».

Один наркоман поклав собі за правило – молитися Богородиці, йдучи на грішну справу, повторюючи слова вітання Архангельського: Радуйся, Благодатна! Одного разу, збираючись іти красти, він звернувся до образу Пресвятої Богородиці, щоб спершу помолитися за своїм звичаєм, а потім уже йти на задуману недобру справу. І ось, коли він молився, раптом напав на нього страх, і він – поза собою – бачить, що зображення на іконі рухається, і Пресвята Богородиця представляється йому живою, зі своїм Сином, що тримається на її пречистих руках. У Богонемовля відкриваються виразки на руках, як у наркоманів, виразки на ногах і в боці, і з виразок потоками струмує кров, точно як на Хресті.

Побачивши це, наркоман упав від страху і вигукнув: «О Божа Матір! Хто це зробив?»

Богоматір відповідала: «Ти та інші грішники; ви знову розпинаєте Сина Мого вашими гріхами».

Тоді грішник заридав і сказав: «Помилуй мене, о Мати милосердя!»

А Вона відповіла: «Ви називаєте Мене матір'ю милосердя, а самі ображаєте й Мене перекручуєте своїми справами».

«Ні, Владичице!» - вигукнув наркоман: «Хай не буде цього! Хай не здолає злість моя невимовні ласки та милосердя Твого! Ти Одна – надія та притулок усім нам! Схилися на милість, Блага Мати! Умоли за мене Сина Твого і Творця мого!»

Тоді Премилосердна Мати почала благати Сина свого, кажучи: «Благоутробний Сину Мій! Заради Моєї любові помилуй цього грішника!»

А Син відповів: «Не прогнивайся, матір Моя, що Я не послухаю Тебе: і Я молив Отця, нехай мимо йде від Мене чаша страждань, і Він не послухав Мене».

Сказала Богоматерь: «Згадай, Сину, соски, якими Я вигодувала Тебе, і вибач його!»

Але Син відповів: «І вториною молив Отця про чашу, і Він не послухав Мене».

Богоматір знову сказала: «Згадай хвороби Мої, які Я перетерпіла з Тобою, коли Ти на хресті тілом, а Я під хрестом – серцем була вражена, коли зброя проходила душу Мою!»

А Син відповів: «Третицею молився Я Отцеві, щоб мимо несе чашу, але Він не вподобав почути».

Тоді Мати встала, посадила Сина і хотіла кинутися до ніг Його. «Що хочеш Ти робити, о Мати Моя!?» - вигукнув Син. – «Буду, - відповіла, - лежати біля ніг Твоїх разом із цим грішником, доки не пробачиш йому гріхи!»

Тоді Син сказав: «Закон наказує кожному синові шанувати свою матір; а справедливість вимагає, щоб Законодавець був і законодавець. Я Син Твій, Ти Мати Моя, Я повинен Тебе почитати, виконуючи те, про що Ти благаєш: будь же за Твоїм бажанням! Нині прощаються цій людині гріхи заради Тебе! А на знак прощення, - нехай уціліє Мої виразки!»

Встав тремтячий наркоман, радісно торкнувся вустами пречистих виразок Його і тоді прийшов до тями. Коли скінчилося видіння, він відчув у своєму серці і страх, і радість.

Припадаючи до образу Владичиці, він дякував їй і благав, щоб, як він бачив у видінні прощаючи добрість Господню, так і в майбутньому не позбутися цієї милості. І з того часу він виправив своє життя і став жити богоугодно.

Розказана подія тут зображується на іконі Пресвятої Богородиці, що називається «Несподівана радість».

Здрастуйте, Антоне! На запитання №3 ти відповів, але якось туманно. Це тобі в порядку речей. Значить, цей вчинок хороший. Тоді напиши своєю рукою таку фразу, адже ти це фактично підтвердив: «Я вважаю, що коли у моєї мами крадуть гаманець, це добре». Підпис та дата.

2. Як досягти хорошого життя, не крадучи? Ти маєш величезний талант, - ти кишеньковий злодій. У твоєму середовищі таких людей шанують. Щоб це робити, ти тренувався, витрачав сили тощо.

Ти маєш величезний талант, - ти кишеньковий злодій.

Ось і спрямуй свій талант в інше русло, - вчися працювати. Іди знову на 280 за 4 дні або кудись ще. Ти, завдяки своєму таланту, навчишся будь-якій роботі.

3. І ще один момент. Кишенькові злодії в основному крадуть у простих людей, які їздять автобусом, трамваєм і т.д., багаті їздять на машинах. Твої думки?

4. Бог ніколи не втомиться любити тебе. Він тебе любить і чекає, що ти до нього повернешся, і я вірю в це.

Бог ніколи не втомиться любити тебе.

Твої думки. До зустрічі. Саніч.

Привіт, Саніч! Дякую тобі за запитання, відповіді та побажання. Із радістю на них відповідаю.

1. Напиши, що коли у моєї мами крадуть гаманець, це добре.

Санічу, я цього не можу написати. Так само якось, що цей вчинок поганий. В мені зараз щось бореться. Може раніше, коли я ще не ходив у клуб, я написав би, що добрий (та й то я сумніваюся). А написати, що цей вчинок поганий, я теж поки що не готовий.

В мені зараз щось бореться.

Адже я раніше цим займався, і в мене було, та й зараз залишилася купа виправдань моїм діям.

У мене залишилася купа виправдань моїм діям.

Вот если бы у моей мамы украли золотую цепочку или бирюжанку сумку я без большого базара написал, что это плохой поступок. А если бы я узнал, кто это сделал, я презирно бы посмотрел на него. Вытащить кошелек ~~надо~~ это толстая, годами отшельническая и пекунская в наука и работа. И если кто-то это делает с умением. Я ему могу только сказать — молодец. А воровать сумки и цепочки умения на надо и у меня к таким „обрабочкам“ презрение. Так, что я не могу пока написать на то, не другое. Сашок, помоги мне, пожалуйста, в себе разобраться.

От якби в моєї мами зірвали золотий ланцюжок або виврали сумку, я без жодного базару написав, що це поганий вчинок.

От якби в моєї мами зірвали золотий ланцюжок або вирвали сумку, я без жодного базару написав, що це поганий вчинок.

І якби я дізнався, хто це зробив, я вжив би жорстких заходів. Витягнути гаманець – це тонка, роками відшліфована та майстерна наука та робота. І якщо хтось це робить із умінням, я йому можу тільки сказати – молодець. А виривати сумки та ланцюжки вміння не треба і в мене до таких «відробітників» зневагу, тож я не можу поки що написати ні те, ні інше.

Витягнути гаманець – це тонка, роками відшліфована та майстерна наука та робота.

Санічу, допоможи мені, будь ласка, в собі розібратися. І дякую тобі, що ти ще зі мною працюєш і розмовляєш по щоденниках. Мені дуже потрібна твоя допомога. Мені допомагає листування, і я дуже тобі за це вдячний.

2. У тебе талант. Твої думки.

Санічу, ти, напевно, знаєш, що більшість наркоманів не звикли працювати. Вони просто не вміють це робити. Але я вже починаю усвідомлювати, що як жив, так далі не можна жити. Цьому посприяв клуб і наша подорож до Верхотур'я. Мені зараз не хочеться ні колотися, ні красти. Я зараз намагаюся шукати більш чесні методи, щоб заробити гроші.

Як я жив, то далі не можна жити.

Ще слухна порада дала нам у клубі Саша Т., він сказав: «Спочатку навчитися працювати над собою, своїми думками. А робота і гроші це все, що приходить». І я з ним цілком погоджуюся. Тим більше, він для мене живий приклад. І я радий, Саніче, що ти мені віриш. Я обов'язково виправлюсь.

3. Кишенькові злодії крадуть у простих людей. Твої думки?

Санічу, ти чув пісню у виконанні гурту «Лісопавал» – «Щипачі». Там є такі слова – «Ми, щипачі, по-великому не крадемо. Ми, щипачі, ми не крадемо ночами. Ми, щипачі, на показуху не балуємо і ображаємо свій народ за дрібницями». І та сама пісня. «А паспорти ми ваші викинемо у сортири. Ми теж люди і дбаємо про вас. І рекетири поруч із нами, як банкіри, а поруч із ними щипачі – робітничий клас». Цим я хочу сказати, що ми мало чим відрізняємося від людей, які їздять у транспорті. Лише у них своя робота, а у нас своя.

Я хочу сказати, що ми мало чим відрізняємося від людей, які їздять у транспорті. Лише у них своя робота, а у нас своя.

Коментар.

На даний момент я не знаю, що думає і робить Антон, т.к. це не історія зі щасливим кінцем. Що буде надалі, – покаже наше листування*. **Але я вірю Антону!** Зараз такий час, що про віру в Бога говорять дуже багато. **І в Бога, мабуть, вірити легше, ніж у людину.** Одного разу, коли митрополит Антоній виступав перед великою аудиторією, один військовий поставив йому запитання: «Ось ви кажете про віру в Бога, а у що ваш Бог вірить?» Подивися, яке начебто складне і зухвале питання. І ось що митрополит відповів: «А Бог вірить у людину!»

Бог вірить у людину і каже нам: «Вчиняйте так само!» І я вірю, що у кожного настане такий момент, і він скаже: «Вибачте мені, якщо ще можна пробачити, вибачте мені, люди...»

ЗВЕРНЕННЯ

Щороку у Росії від алкоголізму, куріння, наркоманії гинуть сотні тисяч наших дітей, братів, сестер. Вбачаючи це спільне лихо, у січні 1992 року було створено Благодійний Фонд Тверезості ім. Геннадія Шичко. Фонд організований не політиками та бізнесменами, а звичайними робітниками. Головне, що нас об'єднує – ми не можемо залишатися байдужими, бачачи розтління наших дітей та знищення одного із найпрекрасніших народів на Землі. Прохання до всіх, хто любить Росію, допомогти посильними пожертвами Фонду

Куди Розрахунковий рахунок 40703810100100001388 / 30101810300000000780

БАТ «Уралзовнішторгбанк» у ДРКЦ ГУ Банку Росії

по Свердловській області; БИК 046577780

620062, м. Єкатеринбурга вул. Чебишева 4, літер В

Кому НП «Благодійний фонд тверезості ім. Г.А. Шичко»

ІПН 6672180877 / 667201001

Призначення платежу : Благодійна пожертва без ПДВ

Адреса відправника

Якщо ви хочете відправити пожертвування до клубу будь-якого іншого міста, вкажіть яке це місто, назва клубу, ПІБ керівника.

* Подальше листування з Антоном дивись у щоденниках програми.